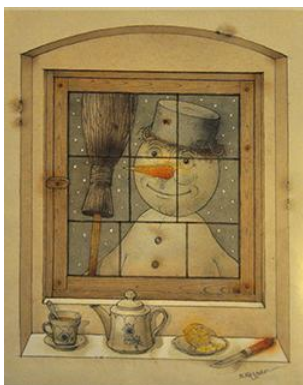

Šaragė varagė po suolu susiragė

Šį sekmadienį RATE vėl susirinko gausus lankytojų ratas, didvyriškai atėjo net vienintelė šiuo metu mokyklėlę lankanti mergaitė Karolina, kuriai už jos drąsą norisi kokį apdovanojimą įteikti.

Šį kartą toliau kalbėjomės apie lietuvių alfabeto raides ir garsus – storulį O, karūnuotą gyvatę Š ir jos dukterį S. Visaip liežuvį sukaliuojome, kad teisingai ištartume Š. Gerai, kad lietuvių kalboje turime gražių ir naudingų mįslių, išmokome šią: „Šaragė varagė po suolu susiragė“. Nu ir buvo liežuvio rangymo, o po to aiškinimosi, ką tie žodžiai reiškia, o po to dar mįslę įminti reikėjo. Gerai, kad šiais laikais yra tokių protingų žaidimų kaip „Lego“, tai galėjome ir suolą susikonstruoti, ir šaragę varagę po juo surangyti. Pradžioje ji susiragė po suolu, bet po to užsiragė ir ant suolo, ir šalia suolo, ir prieš suolą, ir už suolo... Vargeli, ir tas paskutinis garselis visą laiką keitėsi.

Kai pavargome liežuvius rangyti, atsivertėme Kęstučio Kaspravičiaus istoriją „Sniego senis“. Vaikai turėjo klausytis, kaip tas senis atrodė, kur stovėjo ir nupiešti jį, o po to papasakoti, ką nupiešė. Įdomus dalykas, nupiešti nupiešė visi, bet papasakoti dažnas žodžių pritrūko. Senis stovėjo kieme. Asmenavome žodį „stovėti“. Irgi reikėjo pasukti galvą. O kai pavargom mokytis, sustojome į ratą dainavimui. Labai smagi E. Veličkos dainelė M. Vainilaičio žodžiams „Mes nulipdėm sniego senį“.

Nulipdę senį, statėme prakartėlę ir dainavome apie šventą kūdikėlio gimimą tyliąją naktį. Kitą kartą lauksime Kalėdų senio – bus daug eilėraščių, dainų, persirengėlių, dekoracijų ir kalėdinių atviručių konkursas! Iki!